

عنوان مقاله:

تحولات سیاسی و علمی تصوف از سقوط صفویه تا برآمدن زندیه (۱۱۶۳-۱۱۳۵ ق)

محل انتشار:

دوفصلنامه تاریخ ایران، دوره 3، شماره 3 (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 30

نویسنده:

سید احمد عقیلی - استادیار گروه تاریخ دانشگاه سیستان و بلوچستان

خلاصه مقاله:

روی کار آمدن صفویان در ایران، تحولاتی را در سیر تصوف و عملکرد آن در جامعه ایرانی موجب شد؛ به ویژه آنکه در نیمه دوم این حکومت تصوف جایگاه پیشین خود در آن حکومت را از دست داد. پس از سقوط صفویان و در جریان حکومت کوتاه مدت افغانان و افشاریان، متصوفه در تکاپوی موقعیت و حتی قدرت سیاسی و اجتماعی و کسب جایگاهی چون گذشته در جامعه باشند. صوفیان در اوضاع بی ثبات پس از سقوط صفویان تلاش های خود را پی گرفتند. حکما و فقها از اواخر عصر صفویه به عرفان نظری یا تصوف علمی توجه کردند و در نتیجه تصوف توانست در تحولات سیاسی و فکری این دوران حضور موثر خود را ادامه دهد. مقاله حاضر بر آن است تا با روش توصیفی در تحقیق تاریخی، تحولات سیاسی و علمی تصوف در سال های ۱۱۳۵ تا ۱۱۶۳ قمری، را بررسی کند. یافته ها نشان می دهد به رغم فعالیت سیاسی صوفیان، آنان در این راه، موفق نبودند و این امر در دوران بعدی تداوم داشت.

کلمات کلیدی:

تصوف، افغانان، افشاریه، ذهبیه، قطب الدین نیریزی، عرفان نظری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1300279>

